ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Ο ΕΡΩΣ ΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΓΚΛΟΡΙΑ ΣΒΑΝΣΟΝ

(Μιὰ ἀποκαλυπτικὴ αὐτοβιογραφία τοῦ μεγάλου «ἀστέρος» τῆς ὀθόνης Οὐάλλας Μπῆρυ, μὲ ἄγνωστες λεπτομέρειες γιὰ τὴ γνωριμία του μὲ τὴ Γκλόρια Σβάνσον, τὸ γάμο τους καὶ τὸν χωρισμό τους.)

Ὁ Οὐάλλας Μπῆρυ, στὴ νεανική του ἡλικία

Εἶμαι βεβαιος ὅτι ἀγάπησα τὴν Γκλόρια Σβάνσον ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ τὴν εἶδα. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἡ Γκλόρια ἦταν μιὰ ἄσημη καὶ δειλὴ «κομπάρσα», ποὺ ἔτρεμε σύγκορμη, ὅταν ἔβαζε τὶς φωνὲς ὁ σκηνοθέτης...

Πότε ἦταν τότε ; Μά, ἂν δὲν κάνω λάθος, ἦταν τὸν χειμῶνα τοῦ 1914. Τότε μόλις ἄρχισα νὰ «γυρίζω» στὸν κινηματογράφο. Ἕως ἐκείνη τὴν ἡμέρα περιφερόμουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, μ' ἕνα θίασο, στὸν ὁποῖο ἔπαιζα ὅλους τοὺς ρόλους. Αὐτὰ ἦσαν τὰ πιὸ σκληρά, τὰ πιὸ δύσκολα καὶ τὰ πιὸ ἐφιαλτικὰ χρόνια τῆς ζωῆς μου. Μὰ δὲν παραπονιέμαι σήμερα, γιατί ὅλες ἐκεῖνες ἡ θεατρικὲς περιοδεῖες μοῦ ἔδωσαν τὴν πεῖρα, τὴν τόσο ἀπαραίτητη σ' ἕναν ἠθοποιὸ τῆς ὀθόνης.

Ἕνα βράδυ, λοιπόν, ποὺ δίναμε μιὰ παράσταση στὸ Σάντ - Λουΐς, ἕνας ἄγνωστος ζήτησε νὰ παρουσιασθῆ στὸ καμαρίνι μου. Ἔπειτα μὲ κάλεσε νὰ πάω νὰ τὸν συναντήσω στὸ σπίτι του, γιὰ νὰ μιλήσουμε γιὰ κάποια σπουδαία δουλειά, ποὺ εἶχε νὰ μοῦ προτείνη. Αὐτὸς ὁ ἄγνωστος μοῦ ἔδωσε τὴν ἄλλη μέρα ἕνα ρόλο σὲ μιὰ κωμωδία, ποὺ θὰ «γύριζαν» σὲ λίγο στὸ Σικάγο.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἡ ζωή μου ἄλλαξε ὡς διὰ μαγείας. Κάθε πρωὶ πήγαινα κ' εὕρισκα στὸ στούντιο μιὰ συντροφιὰ ἀπὸ νέους καὶ εὔθυμους ἠθοποιούς. Ἐκεῖνο τὸ στούντιο, ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ποὺ ἱδρύθηκαν στὴν Ἀμερική, ἦταν μιὰ ἀξιοθρήνητη καλύβα, ἴδιος γραφεῖα καὶ δίχως καμαρίνια.

Ὁ Μπρόντσο Μπίλλυ Ἄντερσεν «γύριζε» δυὸ φίλμ τὸ μῆνα, μὲ «κάου - μπόϋ». Ἡ ὑπόθεσις ἦταν πάντα ἡ ἴδια, μὰ οἱ θεαταὶ δὲν τὴν βαριόντουσαν ποτέ. Τὴ μιὰ φορὰ τὰ «κάου - μπόϋ» κυνηγοῦσαν τοὺς Ἐρυθροδέρμους, ἀνάμεσα στὶς ζητωκραυγὲς καὶ τὸν ἐξάλλο ἐνθουσιασμὸ τοῦ κοινοῦ τῆς σκοτεινῆς σάλας, καὶ τὴν ἄλλη οἱ Ἐρυθρόδερμοι κυνηγοῦσαν τὰ «κάου - μπόϋ», ἀνάμεσα στοὺς γιουχαϊσμοὺς καὶ τὰ σφυρίγματα τῶν θεατῶν. Ναί... Ἡ ἱστορία ἦταν πάντα ἡ ἴδια. Ἄλλαζε μονάχα ὁ τίτλος τοῦ φίλμ.

Ὁ Φράνσις Μπάσμαν κ' ἡ Μπέβερλυ Μπαϋϊν ἦσαν ἡ πιὸ δημοφιλεῖς «ἀστέρες» τῆς ὀθόνης. Ὁ Μπάσμαν ἦταν ἕνας ὄμορφος καὶ μελαγχολικὸς ἥρως κι' ἡ Μπαϋϊν ἦταν ἡ γυναῖκα ποὺ παρατοῦσε τὰ παιδιά της καὶ τὸ σπίτι της, γιὰ ν' ἀκολουθήση τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶχε κλέψει τὴν καρδιά της.

Εἴχαμε τότε δυὸ σκηνοθέτες. Φοροῦσαν τὸ κασκέτο τους ἀνάποδα (ποτὲ δὲν μπόρεσα νὰ μάθω γιατί), καὶ εἶχαν ψηλὲς μπότες μὲ σπηροΰνια, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ πηδοῦν ἀπάνω στὸ ἄλογο, ὅταν τύχαινε νὰ λείψη κανένας κομπάρσος.

Ἐκείνη τὴν ἐποχή, ἀνάμεσα στὸ ἄσημο πλῆθος τῶν «ἔξτρα», γνώρισα τὸν Ρόντ λὰ Ρὼκ καὶ τὴ γυναῖκα ποὺ ἀγάπησα παράφορα, μόλις τὴν εἶδα, τὴν Γκλόρια Σβάνσον.

Μὰ δὲν τολμοῦσα νὰ τῆς μιλήσω. Μιὰ μέρα ὡστόσο πῆρα θάρρος καὶ τῆς πρόσφερα ἕνα σάντουϊτς κι' ἕναν καφέ. Ἡ Γκλόρια ἦταν ἔξυπνη καὶ φιλόδοξη. Ἐνοιωσα ἀμέσως ὅτι αὐτὴ ἡ γυναῖκα θὰ πήγαινε πολὺ μπροστά...

Μέσα σὲ λίγο καιρὸ κατάφερα νὰ γίνω ἕνας ἀπὸ τοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ κινηματογράφου, ποὺ ἔπαιρναν μεγάλο μισθό. Ἔφτασα μάλιστα σὲ σημεῖο ν' ἀγοράσω μερικὲς μετοχὲς τῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρείας, στὴν ὁποία ἐργαζόμουν, καὶ μιὰ ἐπιβλητικὴ «Φόντ», μὲ τὴν ὁποία ἔκανα ρωμαντικοὺς περιπάτους μαζὶ μὲ τὴ Γκλόρια. Ἡ Γκλόρια μὲ θεωροῦσε ὡς προστάτη της. Ὅσο γιὰ μένα, ἤμουν παράφορα ἐρωτευμένος μ' αὐτὴ τὴ μελαχροινὴ κι' ἔξυπνη νέα, τὴν τόσο ἐπιθυμητή, μὰ καὶ τὴν τόσο φιλόδοξη. Δὲν τολμοῦσα ὅμως νὰ τῆς ζητήσω νὰ μὲ παντρευτῆ, γιατί ἤθελα νὰ γίνη εὐτυχισμένη κ' ἐγὼ τότε δὲν εἶχα ἀρκετὰ χρήματα.

Τὸ 1915, ὁ Μπρόντσο Μπίλλυ πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ «γυρίση» γιὰ λογαριασμό του μερικὰ φίλμ μὲ «κάου - μπόϋ» καὶ μ' ἔκανε καλλιτεχνικὸ διευθυντὴ τῆς ἑταιρείας του. Φύγαμε λοιπὸν γιὰ τὴν Καλιφόρνια, μὰ τὰ κεφάλαια δὲν μᾶς ἔσωσαν γιὰ ν' ἀποτελειώσουμε οὔτε τὸ πρῶτο φίλμ, κ' ἔτσι σκορπίσαμε ἐδῶ κ' ἐκεῖ. Ἐγὼ παρασύρθηκα ἀπὸ τὴν καταστροφὴ καὶ μιὰ μέρα βρέθηκα στὸ Χόλλυγουντ. Ἐκεῖ πέρα, ἀνάμεσα στὸ ἀνώνυμο πλῆθος τῶν κομπάρσων, ξαναβρῆκα τὴν Γκλόρια. Ἡ μητέρα της τὴν εἶχε φέρει διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὸ Σικάγο, ὅπου ἐπέθαινε κυριολεκτικὰ τῆς πείνας. Ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδες προσελήφθημεν κ' οἱ δυὸ ἀπὸ τὴν ἑταιρεία «Κέϋστον».

Καθόμαστε τότε στὸ ἴδιο ἀναμέρισμα μαζὶ μὲ τὴ μητέρα τῆς Γκλόριας, καὶ τὶς περισσότερες μέρες τρώγαμε κονσέρβες καὶ σάντουϊτς. Τέλος, μιὰ μέρα, πήραμε τὴν ἀπόφασι νὰ παντρευτοῦμε. Ἦταν τόσο ἀνόητο ν' ἀποφεύγουμε τὴν εὐτυχία μας ! Παντρευθήκαμε λοιπὸν τὸ 1916. Ἡ Γκλόρια Σβάνσον, ἡ ὁποία κατόπιν ἔγινε μιὰ ἀπὸ τὶς διασημότερες βασίλισσες τοῦ κινηματογράφου, ἦταν τότε ἁπλῶς καὶ μόνον ἡ κυρία Οὐάλλας Μπῆρυ. Ἐγὼ ὅμως ἤμουν τόσο ἀπερήφανος ! Εἴμαστε ἀπένταροι, μὰ δὲν συλλογιζόμαστε διόλου τὴ φτώχεια μας, γιατί εἴμαστε εὐτυχισμένοι.

Ἔκανα τότε τὸν «χωραφύλακα» σ' ὅλα τὰ φίλμ τῆς «Κέϋστον» καὶ κέρδιζα 800 περίπου φράγκα τὴν ἑβδομάδα, ποσὸ πολὺ μεγάλο γιὰ κείνη τὴν ἐποχή. Μαζὶ μὲ τὴν Γκλόρια καθόμαστε σ' ἕνα παλιὸ στούντιο, σὲ μιὰ ἀπέραντη αἴθουσα, ποὺ ἦταν τὴν ἡμέρα σαλόνι καὶ τὸ βράδυ κρεββατοκάμαρα. Ἡ Γκλόρια μαγείρευε μονάχη της κ' ἡ μπουγάδα της στέγνωνε σ' ἕνα σχοινί, ποὺ ἦταν δεμένο ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ὡς τὸ ἄλλο τοῦ ἀπόμερου ἐκείνου δρόμου.

Ἐκεῖνες τὶς μέρες μάλιστα προσκάλεσα τοὺς γονεῖς μου στὸ Χόλλυγουντ. Ὁ πατέρας μου ἦταν συνταξιοῦχος πάλισμαν κ' εἶχε χάσει ὅλες τὶς οἰκονομίες του σὲ μιὰ ἐμπορικὴ ἐπιχείρησι τοῦ Κάνσας - Σίτυ. Δημιουργήσαμε ἔτσι ἔξοδα, μὰ ἡ Γκλόρια δὲν παραπονέθηκε ποτέ της. Εἴμαστε νέοι κι' εἴχαμε ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό μας.

Μιὰ μέρα λοιπόν, σ' ἕνα καφενεῖ τοῦ Χόλλυγουντ, ὅπου μαζευόντουσαν ὅλοι οἱ «ἀρτίστες» τῆς ὀθόνης, γνώρισα τὸν Μὰκ Σέννετ, ποὺ εἶχε γίνει διάσημος μὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ τελευταία του φίλμ. Ὁ Μὰκ Σέννετ τότε πρότεινε στὴν Γκλόρια νὰ δουλέψη μαζύ του.

Ἡ Γκλόρια Σβάνσον

—Μ' αὐτὸ τὸ ὑπέροχο σῶμα, τῆς εἶπε, καὶ μ'αὐτὸ τὸ χαριτωμένο πρόσωπο, χάνετε τὸν καιρό σας, «γυρίζοντας» στὰ ἀνόητα φίλμ τῆς «Κέϋστον».

Ἐγὼ φυσικὰ χάρηκα περισσότερο ἀπὸ τὴν Γκλόρια. Ἤμουν, βλέπετε, ἄπειρος ἀκόμη ἀπὸ τὸν ἔρωτα καὶ δὲν καταλάβαινα ὅτι ἡ πρόσληψις τῆς Γκλόριας ἀπὸ τὸν Μὰκ Σέννετ ἐσήμαινε τὸ τέλος τῆς εὐτυχίας μου.

Ἀπὸ κείνη τὴ μέρα, ἡ Γκλόρια ἄρχισε νὰ θριαμβεύη. Εἶχε ἀποκτήσει θαυμαστὰς κ' οἱ διευθυνταὶ τῶν ἑταιρειῶν τὴν ζήλιζαν κυριολεκτικὰ μὲ τὶς ἐλεεινὲς προτάσεις τους. Ὅσο γιὰ μένα, ἄρχισα πειὰ νὰ καταλαβαίνω ὅτι ἤμουν ἐμπόδιο στὴ ζωή της. Κάθε φορὰ ἡ γυναῖκα μου ἔπαιρνε καὶ πιὸ μεγάλους ρόλους. Ὁ μισθός της ἦταν τετραπλάσιος ἀπὸ τὸν δικό μου.

—Ἄφησέ την νὰ κάνη τὴν τύχη της... μοῦ ἔλεγαν οἱ φίλοι μου. Δὲν βλέπεις ὅτι εἶσαι ἕνας ὀχληρὸς σύζυγος ;... Ἄφησέ την μόνη...

Μὰ ἡ καρδιά μου μοῦ ἔλεγε :

—Μεῖνε μαζύ της, ἀφοῦ τὴν ἀγαπᾶς...

Ἡ λογικὴ ὡστόσο θριάμβευσε στὸ τέλος. Χωρίσαμε ἤσυχα ἀπὸ δυὸ χρόνων συζυγικὴ ζωὴ καὶ τραβήξαμε ὁ καθένας τὸ δρόμο του...

Αὐτὸ εἶνε τὸ ρωμάντσο τοῦ ἔρωτός μου μὲ τὴν Γκλόρια Σβάνσον.

ΟΥΑΛΛΑΣ ΜΠΗΡΥ